

CONFORM CU ORIGINALUL

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

*Comisia pentru tehnologia informației
și comunicațiilor*

*București
13-16 mai 2013*

SINTEZA

activității Comisiei din 13-16 mai 2013

La lucrările ședinței Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor din Camera Deputaților din 13,14,15 și 16 mai 2013 au fost prezenți: Daniel Vasile Oajdea, Mircea Cazan, Vasile Gliga, Răzvan Ionuț Tănase, Valerian Vreme, Cornel Mircea Sămărtinean, Iosif Moldovan, Varujan Pambuccian, Daniel Iane, Ionuț Cristian Săvoiu. Au fost absenți: Ion Șcheau, Sorin Avram Iacoban, Iusein Ibram, Cornelia Negruț, Titi Holban, Dan Nica.

La lucrarile Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor din data de 13 mai 2013, domnul deputat Iacoban Sorin-Avram a fost reprezentat de către domnul deputat Pâslaru Florin Costin.

Lucrările au fost conduse de domnul deputat Daniel Vasile Oajdea, președintele Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor.

Pe ordinea de zi din 13 și 14 mai 2013 s-au aflat:

- 1. PLx nr.116/2013 - Proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.13/2013 privind serviciile poștale;**
- 2. E34-s/2013 - Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al privind marca comunitară – COM (2013)161;**
- 3. E35-s/2013 - Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză – COM (2013)147.**

Pe ordinea de zi din 15 și 16 mai 2013 s-au aflat:

Studiu asupra Raportului Comisiei Europene referitor la funcționarea memorandumului de înțelegere privind vânzarea pe internet a mărfurilor contrafăcute COM(2013)209final.

1.PLx nr.116/2013 - Proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.13/2013 privind serviciile poștale

La lucrările comisiei au participat, în calitate de invitați, din partea Ministerului pentru Societatea Informațională, domnul Dan Nica – ministru, doamna Carmen Elian – director și domnul Bebe Viorel Ionică - Secretar de stat, din partea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM), domnul Cătălin Marinescu – președinte, domnul Marius Săceanu – director, Direcția Juridică și doamna Alina Șumudică – expert, din partea BDR Associates, a Hill+Knowlton Strategies Affiliate domnii Ciprian Sandu – Public Affairs Consultant și Corneliu Manole – Senior Public Affairs Consultant, iar din partea industriei serviciilor de curierat domnii Lucian Aldescu – CEO, DPD Romania, Dan Radu – CEO, International Romexpress Service și doamna Daniela Constantinescu – Finance & Accounting Manager, UPS Romania.

Domnul deputat Daniel Vasile Oajdea, președintele Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor a supus la vot ordinea de zi. Cu unanimitate de voturi a membrilor prezenți a fost aprobată ordinea de zi.

În continuare domnul președinte Daniel Vasile Oajdea a dat cuvântul domnului ministru Dan Nica pentru a face o scurtă prezentare a ordonanței.

Ordonanța de urgență are ca obiect reglementarea prestării serviciilor poștale, urmărindu-se, prin transpunerea noilor dispoziții din dreptul Uniunii Europene, crearea unui cadru normativ coerent, clar și transparent, menit să asigure liberalizarea completă a domeniului serviciilor poștale în România și, totodată, garantarea furnizării anumitor servicii, incluse în sfera serviciului universal, la tarife accesibile tuturor utilizatorilor, pe întreg teritoriul național, cu respectarea anumitor standarde minime de calitate.

Ordonanța de urgență transpune prevederile Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității.

În anul 2008, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Directiva 2008/6/CE (a treia directivă) care modifică și completează Directivele anterioare, act normativ ce vizează două obiective majore:

- liberalizarea totală a pieței interne a serviciilor poștale comunitare;
- garantarea furnizării serviciului universal în condițiile unei piețe complet liberalizate.

Obligația României, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, de a asigura transpunerea Directivei 2008/6/CE în legislația națională până **cel târziu la data de 31 decembrie 2012** nu a fost dusă la îndeplinire până în acest moment.

Urmare a nerespectării termenului de transpunere a Directivei 2008/6/CE, Comisia Europeană a demarat acțiunea în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în temeiul art. 258 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, declanșând procedurile prealabile acestei acțiuni.

România a primit din partea Comisiei Europene în data de 31 ianuarie 2013 Notificarea C(2013) 600/21 de punere în întârziere în cauza nr. 2013/0069 pentru neîndeplinirea obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a Directivei 2008/6/CE, o întârziere suplimentară în ceea ce privește respectarea acestei obligații putând atrage emiterea de către Comisia Europeană a avizului motivat de încălcare a obligațiilor ce revin României în calitate de stat membru al Uniunii Europene și, ulterior, sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene în temeiul art. 258 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene.

Prin ordonanță se propune adoptarea unui set de norme coerente, clare și transparente, menite să asigure liberalizarea completă a domeniului serviciilor poștale în România, garantându-se totodată furnizarea unor servicii minime, incluse în sfera serviciului

universal, la tarife accesibile tuturor utilizatorilor, pe întreg teritoriul național, cu respectarea anumitor cerințe minime de calitate.

Autoritatea de reglementare care asigură aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe este Autoritatea Națională de Administrare și Reglementare în Comunicații, ANCOM.

În continuare domnul președinte Daniel Vasile Oajdea a dat cuvântul domnului deputat Iosif Moldovan pentru a adresa întrebări referitor la această ordonanță.

Domnul deputat Iosif Moldovan a afirmat că prin introducerea, la Senat, a Capitolului VIII¹ se dorește preluarea de la Poșta Română a Societății Comerciale "Romfilatelia" - S.A. În prezent nu există o Hotărâre AGA cu privire la patrimoniul Romfilatelia. Statul român nu este acționar 100% ci 75% , 25% revenind Fondului Proprietatea.

Domnul ministru Dan Nica a precizat că există în lucru un proiect de act normativ care are ca obiect trecerea în proprietatea privată a statului a titlurilor de participare deținute de Compania Națională "Poșta Română" S.A. la S.C. Romfilatelia S.A., societate comercială ce are ca obiect principal de activitate emiterea, punerea și retragerea din circulație, precum și distribuirea și comercializarea de timbre și efecte poștale. Urmare a trecerii în proprietatea privată a statului a titlurilor de participare deținute la Romfilatelia, Poșta Română va beneficia de compensarea unor obligații fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală. În momentul în care va exista o Hotărâre AGA va fi adoptat actul normativ.

Domnul deputat Iosif Moldovan a specificat faptul că ANCOM are în atribuții controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe și de ce s-a introdus, la Senat, la art.54 faptul că și MSI are în atribuții controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe acționând prin personalul împuternicit în acest scop.

Domnul ministru Dan Nica răspuns că domeniul timbrelor și efectelor poștale a fost preluat de către MSI, iar controlul exercitat de personalul MSI se referă doar la nerespectarea planurilor emisiunilor de timbre și efecte poștale sau a condițiilor de emiterie, tipărire, punere în circulație, retragere din circulație ori comercializare a acestora.

Domnul deputat Iosif Moldovan a propus să se specifice mai clar acest lucru.

În continuare domnul președinte Daniel Vasile Oajdea a întrebat reprezentanții MSI de ce s-a hotărât transformarea Societății Comerciale "Romfilatelia" - S.A din filială a Companiei Naționale " Poșta Română" în societate cu capital integral de stat, la care MSI exercită atribuțiile pe care statul le are în calitate de acționar unic și de ce este mai bine să se întâmple acest lucru. De asemenea, domnul președinte a întrebat de ce lipsește tabelul de concordanță între actul normativ comunitar propus să fie transpus și actul normativ național care îl transpune, conform HG nr. 561/2009.

Domnul ministru Dan Nica a precizat că, având în vedere că Societatea Comercială Romfilatelia S.A., la care Compania Națională "Poșta Română" S.A. deține integral acțiunile, este emitentul timbrului poștal românesc, iar conform art. 8 din Convenția Poștală Universală, timbrul poștal "este emis și pus în circulație exclusiv sub autoritatea statului membru, în conformitate cu Actele Uniunii", iar la nivel mondial timbrul poștal este tratat ca însemn național, alături de monedă, imn, steag și stemă deoarece a constituit și constituie un ambasador al istoriei și tradițiilor, al valorilor cultural și morale ale unui stat, și conform art. 2 lit.d) din Legea nr.31/1996 privind regimul monopolului de stat, cu modificările și completările ulterioare, activitatea de producere și emiterie de mărci poștale și timbre fiscale constituie monopol al statului. Romfilatelia a primit aceste drepturi exclusive în considerarea controlului statului asupra sa. Privatizarea Companiei Naționale "Poșta Română" - S.A., prin

majorare de capital înseamnă pierderea controlului asupra Companiei Naționale "Poșta Română" - S.A. semnifică faptul că statul va pierde monopolul de stat asupra producerii și emisiunii de mărci poștale și timbre fiscale deținut potrivit art. 2 lit. d) din Legea nr. 31/1996 privind regimul monopolului de stat, cu modificările și completările ulterioare, deoarece Romfilatelia ar urma să fie deținută integral de Compania Națională Poșta Română S.A. controlată de un investitor.

Domnul președinte Daniel Oajdea a specificat că înființarea S.C. Romfilatelia S.A. nu este tocmai în regulă deoarece Poșta Română face comandă de timbre la Romfilatelia, iar Romfilatelia le tipărește la Poșta Română pentru că Fabrica de timbre este deținută de Poșta Română.

Domnul ministru Dan Nica a precizat că Romfilatelia este o societate comercială care își desfășoară activitatea în domeniul filatelic și are ca obiect de activitate pe lângă editarea de timbre și efecte poștale cu sau fără suprataxă, comercializarea de mărci poștale, efecte poștale și mărfuri filatelice și editarea și comercializarea de accesorii filatelice și literatură de specialitate (cataloge, periodice, studii, dicționare, produse informatice filatelice), achiziționarea de mărfuri filatelice de pe piața internă de la persoane fizice și/sau juridice în scopul valorificării lor ca atare sau prin produse filatelice proprii, efectuarea de operațiuni de export și import pentru produsele de mai sus, precum și pentru alte mărfuri, inclusiv operații de tip switch și prelucrări filatelice în sistem lohn, prestarea de servicii aferente comerțului filatelic: expertize, evaluări, licitații, prelucrări, acordarea de asistență de specialitate pentru persoane fizice și juridice rezidente și nerezidente, organizarea și participarea la târguri și expoziții filatelice naționale și internaționale, în nume propriu sau în colaborare cu instituții specializate în promovarea imaginii statului român, achiziționarea de mărfuri filatelice expertizate de societate, în vederea completării colecției naționale păstrate în cadrul Conservatorului de Timbre și în cadrul Muzeului Național Filatelic, în limita aprobărilor speciale date de Poșta Română - S.A..

Domnul Cătălin Marinescu președinte ANCOM a afirmat că Poșta Română își stabilește necesarul de timbre poștale pe anul respectiv. Romfilatelia primește teme de la diferite instituții, selectează dintre ele și propune tematica și subiectele emisiunilor filatelice ce urmează a fi puse în circulație în cursul anului. Planurile emisiunilor filatelice, condițiile de emitere, tipărire, punere în circulație, retragere din circulație și de comercializare a timbrelor și efectelor poștale se stabileau de către ANCOM. Dar, ANCOM nu are competență în acest domeniu și susține adoptarea planurilor emisiunilor de timbre și efecte poștale de către Comisia filatelică, Comisiei înființată pe lângă MSI.

Domnul președinte Daniel Oajdea a întrebat reprezentanții MSI dacă sunt de acord cu amendamentele depuse de ANCOM.

Domnul ministru Dan Nica a precizat că amendamentele ANCOM sunt de formă și nu de fond și le susțin.

În continuare domnul președinte Daniel Vasile Oajdea a dat cuvântul reprezentanților industriei serviciilor de curierat pentru a-și expune opinia cu privire la acest proiect de lege.

Reprezentanții industriei serviciilor de curierat au afirmat că, conform unei analize detaliate a acquis-ului european în domeniul serviciilor poștale, consideră că doar operatorii ce furnizează servicii din sfera serviciilor universale pot fi supuși unei obligații de a contribui financiar la costurile operaționale ale Autorității Naționale de Reglementare menționate în Capitolul X („Taxa de monitorizare”) din Ordonanța de Urgență nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, dar dacă totuși legiuitorul dorește să mențină o taxă de monitorizare pentru toți operatorii poștali, reprezentanții industriei serviciilor de curierat

consideră că aceasta nu trebuie să fie stabilită ca procent din cifra de afaceri a operatorilor, apreciind că această taxă ar trebui să acopere doar costurile administrative reale ale Autorității Naționale de Reglementare legate de monitorizarea pieței, iar aceste costuri trebuie distribuite între operatorii poștali în funcție de volumul resurselor folosite de ANCOM pentru supravegherea activității acestora în piață. În opinia reprezentanților industriei serviciilor de curierat art. 22 din TDP definește în mod clar rolul și sarcinile organismului de reglementare din statele membre în ceea ce privește asigurarea furnizării serviciului universal. Activitățile de reglementare legate de serviciile care nu fac parte din sfera serviciilor universale trebuie să respecte principiile nediscriminării și proporționalității. Având în vedere că majoritatea activității de reglementare a ANCOM se va concentra asupra serviciului universal, o alocare a costurilor pe baza cifrei de afaceri constituie o discriminare pentru serviciile de curierat cu cifră de afaceri mai mare și costuri de reglementare reduse. Prin urmare, reprezentanții industriei serviciilor de curierat consideră că taxa de monitorizare trebuie să fie în relație cu serviciile furnizate pentru acordarea licenței și activitatea aferentă acestei operațiuni. În acest sens, aceștia solicită factorilor de decizie competenți să adopte o schemă de alocare corespunzătoare. În ceea ce privește contribuții la mecanismul de compensare al serviciului universal (Art. 22 –23 din OUG nr.13/2013), OUG nr.13/2013 privind serviciile poștale este foarte generală și nu oferă detalii cu privire la furnizorii de servicii poștale care ar putea fi obligați să contribuie la fondul de compensare al serviciului universal. Unica prevedere concretă referitoare la acest aspect este că Autoritatea Națională de Reglementare va stabili care sunt furnizorii de servicii poștale care vor contribui la fondul de compensare și valoarea contribuției. Conform art. 7 alin. (4) din TDP “Statele membre pot condiționa acordarea de autorizații furnizorilor de servicii de îndeplinirea obligației de a face o contribuție financiară” la fondul de compensare, dar numai pentru furnizorii de servicii care se încadrează în sfera serviciului universal, așa cum este stipulat la articolul 9 alineatul (2). În acest sens, reprezentanții industriei serviciilor de curierat consideră inspirată decizia ANCOM, care stabilește într-o manieră mai clară potențialii contribuitori la fondul de compensare. Potrivit acestui proiect, fondul de compensare poate fi finanțat doar prin contribuțiile utilizatorilor finali de servicii poștale și/sau ale operatorilor de servicii poștale autorizați să furnizeze servicii din sfera serviciului universal sau servicii substituibile acestuia.

Domnul ministru Dan Nica a precizat că operatorii de curierat sunt furnizori de servicii poștale și conform Capitolului X („Tariful de monitorizare”) din Ordonanța de Urgență nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, art.122, orice persoană care are calitatea de furnizor de servicii poștale are obligația de a plăti către ANCOM un tarif de monitorizare anual din momentul dobândirii calității de furnizor și până la încetarea acestei calități. Directiva europeană nu precizează că doar operatorii care furnizează servicii din sfera serviciilor universale pot fi supuși unei obligații de a contribui financiar la costurile operaționale ale autorității naționale de reglementare, ci prevede că orice persoană care are calitatea de furnizor de servicii poștale are obligația de a plăti către autoritatea de reglementare un tarif de monitorizare anual. În ceea ce privește finanțarea fondului de compensare, directiva 2008/6/CE art.7 alin.(4) prevede: “În cazul în care costul net este împărțit în conformitate cu alineatul (3) litera (b), statele membre pot stabili un fond de compensare care poate fi finanțat de furnizorii serviciilor și/sau din taxele plătite de utilizatori și este administrat, în acest scop, de un organism independent de beneficiar sau beneficiari. Statele membre pot condiționa acordarea de autorizații furnizorilor de servicii, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2), de îndeplinirea obligației de a contribui financiar la

acest fond sau de a respecta obligațiile de serviciu universal. Obligațiile de serviciu universal ale furnizorului (furnizorilor) de serviciu universal prevăzute la articolul 3 pot fi finanțate în acest mod.” Prin urmare nu reiese că doar operatorii care furnizează servicii din sfera serviciilor universale trebuie să contribuie la fondul de compensare al serviciului universal, ci din contră acest fond de compensare este creat pentru a compensa costurile serviciului universal.

În continuare domnul președinte Daniel Oajdea a supus la vot *proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.13/2013 privind serviciile poștale*, cu amendamentele admise. În urma votului s-a hotărât cu majoritate de voturi a membrilor prezenți (1 vot împotriva și 2 abțineri) să se supună plenului Camerei Deputaților, spre dezbateră și adoptare, *proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.13/2013 privind serviciile poștale*, cu amendamentele admise.

2. E34-s/2013 - Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al privind marca comunitară – COM (2013)161

În conformitate cu Hotărârea Camerei Deputaților nr.11/19.04.2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor a fost sesizată în data de 17.04.2013 pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității a Propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 al privind marca comunitară - COM (2013) 161.

Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară, codificat în 2009 ca Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară, a instituit un sistem de protecție a mărcilor specific Uniunii Europene, care prevede protecția mărcilor la nivelul Uniunii Europene. În acest context, a fost înființat Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI), responsabil cu înregistrarea și administrarea mărcilor comunitare. Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, terminologia din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 trebuie actualizată. Aceasta implică înlocuirea termenului „marcă comunitară” cu termenul „marcă europeană”. În conformitate cu abordarea comună privind agențiile descentralizate, asupra căreia au convenit Parlamentul European, Consiliul și Comisia în iulie 2012, denumirea „Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)” trebuie să fie înlocuită cu „Agenția Uniunii Europene pentru mărci, desene și modele industriale” (denumită în continuare „agenția”).

Dispozițiile actuale ale Regulamentului (CE) nr. 207/2009 nu oferă denumirilor de origine și indicațiilor geografice același grad de protecție precum alte instrumente ale dreptului Uniunii. Astfel, este necesar să se clarifice motivele absolute de refuz cu privire la denumirile de origine și indicațiile geografice și să se asigure coerența deplină cu legislația relevantă a Uniunii destinată protejării acestor titluri de proprietate intelectuală. Din motive de coerență cu alte acte legislative ale Uniunii, domeniul de aplicare al acestor motive absolute ar trebui să fie extins astfel încât să includă și mențiunile tradiționale protejate pentru vinuri, precum și specialitățile tradiționale garantate.

Principalul obiectiv al acestei inițiative este de a încuraja inovarea și creșterea economică prin sporirea accesibilității și eficienței pentru întreprinderi a sistemelor de înregistrare a mărcilor din întreaga UE, acest lucru fiind realizat prin reducerea costurilor și a

complexității, creșterea vitezei, sporirea gradului de previzibilitate și de securitate juridică. Aceste ajustări corespund eforturilor de a asigura coexistența și complementaritatea dintre sistemul mărcilor de la nivelul Uniunii și sistemele mărcilor naționale.

Prezenta inițiativă de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 207/2009, nu propune un nou sistem, ci o modernizare a dispozițiilor existente, având următoarele obiective:

- adaptarea terminologiei la Tratatul de la Lisabona și a dispozițiilor la abordarea comună privind agențiile descentralizate;
- simplificarea procedurilor de solicitare și de înregistrare a unei mărci europene;
- sporirea securității juridice prin clarificarea dispozițiilor și eliminarea ambiguităților;
- stabilirea unui cadru adecvat pentru cooperarea dintre OAPI și oficiile naționale, în vederea promovării convergenței practicilor și a dezvoltării unor instrumente comune;
- alinierea cadrului la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

Subsidiaritate

Marca comunitară este un titlu de proprietate intelectuală autonom la nivelul UE, creat prin intermediul unui regulament UE. Modificarea anumitor părți ale regulamentului în vederea îmbunătățirii și simplificării sistemului mărcii comunitare poate fi realizată numai de către organul legislativ al UE și au hotărât, cu majoritate de voturi a membrilor prezenți, că **propunerea este conformă cu principiul subsidiarității.**

3. E35-s/2013 - Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză – COM (2013)147

În conformitate cu Hotărârea Camerei Deputaților nr.11/19.04.2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale, Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor a fost sesizată în data de 17.04.2013 pentru verificarea conformării cu principiul subsidiarității a propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză - COM (2013) 147.

Infrastructura de bandă largă de mare viteză reprezintă coloana vertebrală a pieței unice digitale și o condiție prealabilă a competitivității la nivel mondial;

Obiectivul specific al acestei inițiative este de a reduce costurile și a spori eficacitatea instalării benzii largi de mare viteză.

Obiectivele operaționale ale prezentei inițiative sunt următoarele:

- utilizarea sporită a infrastructurii existente pentru extinderea benzii largi, printr-o mai mare transparență în ceea ce privește această infrastructură, precum și instituirea unui regim de reglementare mai coerent și mai eficient privind accesul la infrastructura existentă, indiferent de proprietarul acesteia;
- intensificarea cooperării în ceea ce privește proiectele de inginerie civilă relevante pentru extinderea benzii largi în întreaga UE, în special prin asigurarea transparenței și prin creșterea securității juridice a cooperării transsectoriale și a celei dintre furnizorii de utilități publice;
- simplificarea procedurilor administrative legate de extinderea rețelelor pe întreg teritoriul UE, în principal prin creșterea transparenței și a coordonării proceselor de acordare a autorizațiilor, asigurând în același timp respectarea termenelor și furnizând standarde minime în ceea ce privește „condițiile rezonabile”;

- creșterea numărului de clădiri dotate cu infrastructuri deschise pregătite pentru rețelele de mare viteză pe întreg teritoriul UE, pentru a reduce costurile și sarcinile legate de modernizarea infrastructurilor existente.

Subsidiaritate

Obiectivele acțiunii propuse vizează facilitarea instalării de infrastructuri fizice pregătite pentru rețelele de comunicații electronice de mare viteză în întreaga Uniune și nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ci, datorită dimensiunilor sau efectelor acțiunii, ele pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, astfel încât propunerea legislativă europeană îndeplinește condițiile prevăzute la art.4, alin.(2) și art.5 din Tratatul privind Uniunea Europeană precum și în Protocolul nr.1 și nr.2 anexate TUE și au hotărât, cu majoritate de voturi a membrilor prezenți, că **propunerea este conformă cu principiul subsidiarității.**

În ceea ce privește fondul **Ministerul pentru Societatea Informațională** în urma solicitării comisiei noastre nr.36/87/2013 din 23.04.2013, a transmis punctul său de vedere cu privire la această inițiativă legislativă. Astfel, MSI apreciază că instrumentul juridic ales, respectiv regulamentul, nu este bine ales, fiind mai indicată adoptarea unei directive în domeniu, date fiind particularitățile naționale în ceea ce privește avizarea lucrărilor de construcții, ceea ce ar impune o mai mare flexibilitate pentru statele membre. Contraargumentul ar fi că regulamentul prezintă garanția unei soluții cuprinzătoare, direct aplicabile, inclusiv în ceea ce privește totalitatea autorizațiilor necesare pentru instalarea rețelilor, instaurează rapid drepturile și obligațiile fundamentale necesare instalării de rețele în întreaga piață unică, iar din punctul de vedere al eficienței și eficacității, creează condiții de concurență echitabile pentru cetățeni și întreprinderi și are un potențial sporit de asigurare a aplicării sale în sectorul privat.

Față de textul propus de regulament, MSI are următoarele observații:

1.definiția “physical infrastructure” este neclară în următorul sens: enumerarea exemplificativă se referă la elemente de infrastructură în accepțiune curentă, dar “means any element of a network wich is not active” poate include și elemente cum este fibra, splitter-ul și alte elemente de rețea. Este necesară o clarificare a conținutului definiției.

2. la art.9 pct.3 propunerea de regulament indică NRA-ul ca fiind organismul identificat ca fiind optim în a deveni punct unic de contact. Dacă în ceea ce privește obligațiile de la art.4 MSI este de acord cu această abordare, în ceea ce privește obligațiile de la art.6 considerăm că acestea sunt în totalitate de natura construcțiilor civile iar indicarea NRA-ului ca fiind punct unic de contact ar crea confuzie în actualul sistem administrativ al statelor membre. În acest sens MSI recomandă reformularea punctului 3 în sensul păstrării actualei formulări pentru obligațiile prevăzute de art.4 și neindicării exprese a organismului ce ar putea fi punct de contact unic pentru obligațiile prevăzute de art.6 pentru a da posibilitatea statelor membre să-și desemneze organismul propriu cu competențe în domeniu.

3. Art.9 pct.5 prevede obligația statelor membre de a notifica Comisiei organisme desemnate să îndeplinească rolul de punct de contact unic până la intrarea în vigoare a Regulamentului (care va fi în 20 de zile de la publicarea în Jurnalul Oficial). Având în vedere că, cel puțin în cazul României, desemnarea se va face prin instrumente legislative, termenul este absolut insuficient și ar trebui mărit la cel puțin 60 de zile.

De asemenea, MSI atrage atenția că propunerea de regulament face referire la principalii actori beneficiari, fără a fi menționați proprietarii de terenuri. Costurile aferente acestor proprietari și sarcinile administrative nu sunt specificate, iar aplicarea noilor prevederi este de presupus că va necesita costuri semnificative pentru statele membre.

Având în vedere faptul că această propunere de regulament nu vizează doar furnizorii de rețele de comunicații electronice, ci și proprietarii sau titularii de drepturi de utilizare a unor infrastructuri fizice generalizate și extinse, adecvate pentru a găzdui elemente ale rețelelor de comunicații electronice, cum ar fi rețelele fizice de furnizare a energiei electrice, a gazului, a apei și canalizării, energiei termice, precum și serviciile de transport, considerăm că analiza ar trebui extinsă și la nivelul altor instituții cu responsabilități în domeniu.

Dezbateri pe marginea acestei inițiative legislative au avut loc pe parcursul mai multor ședințe. În urma acestor dezbateri membrii comisiei au hotărât, cu majoritate de voturi, să sprijine, de principiu, adoptarea acestei inițiative legislative și să aprobe un proiect de opinie favorabil, cu recomandarea ca reprezentanții României în cadrul Grupului de lucru să pună în discuție problemele ridicate.

PREȘEDINTE,
Daniel Vasile Oajdea